

መጽሐፈ ዳንኤል - ቁጥር ሀያ ሁለት

የትንቢታዊው ክርክር መግለጫ፡ የኋለኛው ዝናብና የመጨረሻው ችግር ሥነ-ዘዴ

Jeff Pippenger

2023-12-17

እግዚአብሔር የፈቀደው ዘዴ በተለይ በኢሳይያስ ምዕራፍ 49 ስምንትና 49 ዘጠኝ ውስጥ ተለይቶ ተገልጿል፤ በዚያም ዘዴው “መስመር በመስመር ላይ” ተብሎ ተመስሏል። በመስከረም 11 ቀን 2001 የራእይ አሥራ ስምንት ኃይል መልአክ ወረደ፤ እንዲሁም ሲያደርግ ነሐሴ 11 ቀን 1840 ያደረገውን ውረድ ደገመ። በሁለቱም ሁኔታዎች፣ ከውረዱ በኋላ ባቢሎን ወድቃ መሆኗ ተለይታ ታወቀች፤ በውስጥም ኅብረት ውስጥ አሁንም ለሚገኙት እንዲወጡ ጥሪ ተደረገ፤ እንዲሁም በቅርቡ ዳግመኛ ይደረጋል። በሁለቱም ሁኔታዎች፣ ትንቢቱን የፈጸመው ክስተት በዓለም ሁሉ ላይ ተፅዕኖ አሳደረ፤ ምክንያቱም በ1840 የመጀመሪያው መልአክ መልአክት “በዓለም ውስጥ ላለ እያንዳንዱ የተልእኮ ጣቢያ” እንደ ተወሰደ ሁሉ፤ በመስከረም 11 ቀን 2001 የሆነውም ክስተት መላውን ዓለም ነካው እና ተረድቶም ተቀበለ። በነሐሴ 11 ቀን 1840 የተፈጸመው ትንቢት፣ በሁለተኛው ወደ እስልምና ላይ ገደብ እንደ ተደረገ የሚያመለክት ትንቢት ነበር፤ ከመስከረም 11 ቀን 2001 በኋላም ወዲያውኑ በሦስተኛው ወደ እስልምና ላይ ገደብ ተጣለ።

ነሐሴ 11, 1840 በ1798 በዘመኑ መጨረሻ የተፈታው መልአክት ኃይል መቀበሉን ይወክላል፤ መስከረም 11, 2001 ደግሞ በ1989 በዘመኑ መጨረሻ የተፈታው መልአክት ኃይል መቀበሉን ይወክላል። የመጀመሪያው መልአክ እንቅስቃሴ ዋና መርህ በነሐሴ 11, 1840 ተረጋገጠ፤ ይህም መርህ አንድ ቀን ለአንድ ዓመት የሚለው መርህ ነበር። የሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ ዋና መርህ በመስከረም 11, 2001 ተረጋገጠ። ይህም መርህ እውነት “መስመር በመስመር” በማምጣት እንደሚጻፍ፣ መጨረሻውም በመጀመሪያው እንደሚመሰል፣ እና ታሪክም እንደሚደገም የሚያሳይ ነው። የመስከረም 11, 2001 ትንቢታዊ ክስተት የተመሠረተው በእህት ዋይት ቀጥተኛ ቃላት ብቻ ሳይሆን፣ ከዚያ ይልቅ የበለጠ ጠቃሚው ግን እነዚያ ክስተቶች በሚለር ተከታዮች ታሪክ ውስጥ ካለው ከዚያው የመንገድ ምልክት ጋር ፍጹም በሆነ ሁኔታ ተመሳስለው መገኘታቸው ነው። በነሐሴ 11, 1840 ክስተት የታወቀው የትንቢቱ ፍጹም እንደሆነ ከመቆጠሩ ይልቅ፣ ሚሊርና ባልደረቦቹ የወሰዱት ዘዴ ጽኑነት እንደሆነ ነበር።

“እርሱ ክስተት ትንቢቱን በትክክል ፈጽሞ አሳካ። ይህም ሲታወቅ፣ ብዙ ሕዝብ ሚሊርና ዳደኞቹ የተቀበሉት የትንቢት ትርጓሜ መርሆች ትክክለኛነት እንዳላቸው ተረጋገጡ፤ ለዳግም ምጽአት ንቅናቄውም አስደናቂ ግፊት ተሰጠው። የትምህርትና የማዕረግ ሰዎች ሁለቱንም በመስበክና አመለካከቶቹን በማተም ከሚለር ጋር ተባበሩ፣ ከ1840 እስከ 1844ም ሥራው በፍጥነት ተስፋፋ።” The Great Controversy, 335.

እ.ኤ.አ. በሴፕቴምበር 11, 2001፣ የኋለኛው ዝናብ መለካት ሲጀምር፣ “ክርክር” የነበረውና እስከ አሁንም ያለው ስለ እውነተኛ ወይም ሐሰተኛ ዘዴ ነው። የሚለራይት እንቅስቃሴ ትንቢቶች በ1843 እና በ1850 ሰንጠረዦች ላይ ተቀምጠው ቀርበዋል፤ እነዚህንም እህት ዋይት በጌታ የተዘጋጁ መሆናቸውን እንዲሁም የዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት ፍጹም መሆናቸውን ትደግፋለች። በ“ሚሊርና ባልደረቦቹ የተቀበሉት የትንቢት ትርጓሜ መርሆች” አማካይነት የተፈጠረው የሚለራይቶች መልአክት፣ ከዚያም በኋላ የእኩለ ሌሊት ጩኸትን መልአክት ኃይል ያበረከተውን “ድንቅ ግፊት” ያመነጨው፣ በእነዚያ ሁለት ቅዱሳን ሰንጠረዦች ላይ ተወክሎ ነበር። በእነዚያ ሁለት ቅዱሳን ሰንጠረዦች ላይ የተወከሉት ትንቢቶች በሚሊር የትንቢት ደንቦች ተለይተው እና ተመሥርተው ነበር። እነዚያ ሰንጠረዦች በዕንባቆም ውስጥ በብዙ ቁጥር “ጽላቶች” ላይ ይታዩ ዘንድ፣ በሚሊር ዘዴ የተመሠረቱትን ትንቢቶች በዓይነ ሕሊና እንዲወክሉ የተሰጠው ትእዛዝ ፍጹም ነበረ።

የዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት “ክርክሩን” የኢሳይያስ ምዕራፍ ሀያ ሰባት እንደሚለይ ያሳያል፤ እናም ከእርሱ ጋር በቀጥታ የተያያዘ ነው።

በመጠበቂያዬ ላይ እቆማለሁ። በግንብም ላይ እሰፍራለሁ፤ ለሚላኝም ነገር ለማየት። ስገሠጽም የምመልሰውን ለማወቅ እጠብቃለሁ። ዕንባቆም 2፡1።

በዚያ ጥቅስ ውስጥ “ተገሠጸ” የሚለው ቃል ‘ከእርሱ ጋር ተከራከረ’ ማለት ነው። ሐበቁቅ፣ የመጀመሪያውንና የሦስተኛውን መላእክት እንቅስቃሴ ጠባቂዎች ሁለቱንም በመወከል፣ ከእርሱ ጋር ክርክር ሊደረግበት ነበር፤ እርሱም ክርክሩ በሚጀምርበት ጊዜ ምን እንዲመልስ እንዳለበት ሊያስተውል ወደደ። በመጀመሪያው መልእክቱ ታሪክ ውስጥ የተሰጠው መልስ ሁለቱ ቅዱሳን ሰንጠረዦች መዘጋጀታቸው ነበር፤ በሦስተኛው መልእክት እንቅስቃሴ ታሪክ ውስጥ ደግሞ የተሰጠው መልስ “የሐበቁቅ ሁለት ሰንጠረዦች” ተብሎ የተሰየመው ትንቢታዊ ተከታታይ ጽሑፍ መዘጋጀቱ ነበር። ሰንጠረዦቹና ይህ ተከታታይ ጽሑፍ በእያንዳንዳቸው ተዛማጅ ታሪኮች ውስጥ በተወከለው ሥነ-ዘዴ ላይ ተመሥርተው ተገንብተዋል። በሐበቁቅ ውስጥ፣ ይህ ሥነ-ዘዴ ጠባቂዎቹ መልእክቱን ለማቋቋም የሚጠቀሙበትን ነገር ይወክላል፤ እንዲሁም “የሚከራከርበትን” ጉዳይ ይለይታል፤ ይህም በተራው ሁለት የአምልኮ ክፍሎችን ያመነጫል።

በመጠበቂያዬ ላይ እቆማለሁ። በማማውም ላይ እቆማለሁ፤ እርሱ ምን እንደሚናገረኝ ለማየት። እኔም በተገሠጽሁ ጊዜ ምን እንደምመልስ ለማወቅ እጠባብቃለሁ። እግዚአብሔርም መልሶ እንዲህ አለኝ፡- ራእይን ጻፍ፣ የሚያነብበውም ይሮጥ ዘንድ በጽላቶች ላይ ግልጽ አድርገህ ጻፈው። ራእይ ገና ለተወሰነው ጊዜ ነውና፤ በመጨረሻም ይናገራል እንጂ አይሐስም፤ ቢዘገይም ጠብቀው፣ በእርግጥ ይመጣልና አይዘገይም። እነሆ፣ ነፍሱ የታበየችው በእርሱ ውስጥ ቅን አይደለችም፤ ጻድቅ ግን በእምነቱ ይኖራል። ዕንባቆም 2፡1-4።

አንደኛው ወገን በእምነት ይጸድቃል፣ ሌላው ወገን ግን በነፍሱ ከፍ ከፍ ይላል፤ ይህም በፈረሳዊውና በቀራጭ እንደተወከለ ነው። ፈረሳውያን በልማድና በወግ ላይ ተመሥርቶ በነበረ የሥርዓት ዘዴ ይታመኑ ነበር፤ ፈረሳዊውም ደግሞ እነርሱ የእግዚአብሔር የተመረጡ ሕዝብና የእውነት ጠባቂዎች ነን ብለው በሚናገሩ ሰዎች የሚተዳደር ተዋረዳዊ ሥርዓት በመግባት በመንጋቸው ላይ ቁጥጥር ያቆዩ የሃይማኖት ስርዓትን ደግሞ ይወክላል፤ ነገር ግን በመጨረሻ በእውነት መስቀል ላይ መሰቀል ውስጥ ተሳትፈዋል። በኢሳይያስ ምዕራፍ ሀያ ሰባት ያለው ትንቢታዊ “ክርክር” ስለ እውነተኛና ሐሰተኛ መጽሐፍ ቅዱሳዊ የትርጓሜ ዘዴ ነው። በዚህ “ክርክር” ውስጥ ተቃዋሚዎቹ ለዚያ ዘመን የነበረውን የኤልያስ ዘዴ የሚከተሉ እና በክርስቶስ ዘመን በሰንሄድሪን የተመሰለውን ረጅም ጊዜ የቆመ የሥነ መለኮት ባለሙያዎች ሥርዓት ናቸው።

ምዕራፍ ሃያ ሰባት የሚያመለክተው፣ “ክርክሩ” የሚጀምረው እርሱ “በሚያቆይበት” ጊዜ፣ ወይም እግዚአብሔር “በምሥራቅ ነፋስ ቀን” “ኃይለኛ ነፋሱን” በሚገድብበት ጊዜ መሆኑን ነው። “በመጠን፣ ሲወጣ ትከራክርበታለህ፤ በምሥራቅ ነፋስ ቀን ኃይለኛ ነፋሱን ያቆያል። ስለዚህም የያዕቆብ ኃጢአት ይሰረዳል።” “ይሰረዳል” የሚለው ቃል ኃጢአት የሚያስተሰርድ ማለት ሲሆን፣ በምርመራዊ ፍርድ ውስጥ የኃጢአት መደምሰስን ይወክላል። የሚከራከርበት ዘዴ ደግሞ፣ የእግዚአብሔር ሕዝብ ኃጢአቶች እንዲደመሰሱ ማለፍ ያለበትን ፈተና ይወክላል። የኤልያስ ዘዴ እንደ ፈተና መሆኑ በክርስቶስ ታሪክ ውስጥ ተወክሎአል፤ በዚያም ዘመን የዮሐንስ መጥምቅ መልእክት (እርሱን ክርስቶስ ኤልያስ መሆኑን የገለጸው) የተቃወሙ ሰዎች፣ ከኢየሱስ ትምህርቶች ሊጠቀሙ እንዳይችሉ አስቀድመን ተነግሮናል።

የኋለኛው ዝናብ መልእክት የኢየሱስ ትምህርቶች መሆኑ በምሳሌ ይወክላል፤ ምክንያቱም እርሱ ቃል ነው፤ ከዚህም በላይ የኋለኛው ዝናብ “መረጋጋት” ተብሎ ይወክላል፤ ይህም “የጌታ ፊት መገኘት” ተብሎ ይተረጎማል።

እንግዲህ ንጢአታችሁ እንዲደመስስ፡ ከጌታ ፊት ዘንድ የመንፈስ ማረፊያ ዘመን እንዲመጣ፡ ንስሐ ግቡ እና ተመለሱ፤ እርሱም ለእናንተ አስቀድሞ የተሰበከውን ኢየሱስ ክርስቶስን ይልካል። ሐዋርያት ሥራ 3፡19፡20

እህት ዋይት በራእይ ምዕራፍ አሥር ውስጥ የወረደው መልአክ በ1840 ዓ.ም. ነሐሴ 11 ቀን “ከኢየሱስ ክርስቶስ ያነሰ ማንነት ያለው አልነበረም” ብላ ትለያለች። ስለዚህ በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 ቀን የወረደው መልአክ ደግሞ “ከኢየሱስ ክርስቶስ ያነሰ ማንነት ያለው አይሆንም”። በሁለቱም ታሪኮች መውረዱ እውነተኛ ወይም ሐሰተኛ ዘዴ ላይ የሚካሄደውን ትንቢታዊ “ክርክር” መጀመሪያ ያመለክታል፤ ምክንያቱም ይህ እግዚአብሔር ሕዝብ እንዲበሉት የታዘዙት በእጁ ያለው መጽሐፍ የሚወክለው ነው። ኢየሱስ በገሊላ ሳለ ለደቀ መዛሙርቱ ሥጋውን መብላትና ደሙን መጠጣት እንዳለባቸው አስተማራቸው፤ ምክንያቱም በዚያ ከሰማይ የወረደው እንጀራ እርሱ ራሱ እንደሆነ አስታወቀ። በዚያ በአገልግሎቱ ሁሉ ውስጥ ከማንኛውም ሌላ ጊዜ ይልቅ ብዙ ደቀ መዛሙርትን አጣ፤ የሄዱትም እንደገና ፈጽሞ አልተመለሱም። የሄዱት ግን ቃላቱን በትክክለኛው መንፈሳዊ ትርጉም ከማድረግ ይልቅ በቀጥታ ቃላዊ ትርጉማቸው ለመውሰድ የሐሰት ዘዴን በመምረጣቸው ነበር። የኢሳይያስ ሃያ ሰባት “ክርክር” የኤልያስ መልእክተኛ በሚወክለው ዘዴ ፊት ለፊት የቆመ የተመሠረተ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንተና መናገሪያ ሥርዓትን እንደሚወክል ለማረጋገጥ ብዙ ምስክሮች ያሉት ትንቢታዊ የመንገድ ምልክት ነው።

ይህ የቀድሞው ኪዳንና የእግዚአብሔር የተመረጠ ሕዝብ በደረጃ በደረጃ እያለፉ የሚሄዱበትን ሂደት ውስጥ የተወሰነ ነጥብ ይጠቁማል፤ እንዲሁም ከእነዚያ “በቀደመው ዘመን የእግዚአብሔር ሕዝብ ያልነበሩ” ጋር የኪዳን ግንኙነት መጀመሩን ያመለክታል። “ክርክር” ደግሞ፣ ከዚህ ይልቅ አስፈላጊ በሆነ መልኩ፣ በቅርቡ በሚመጣው የእሱድ ሕግ የሚፈጸም የዘመን ክፍለ ጊዜ መጀመሪያን ይወክላል። አልፋና አሜጋ ሁልጊዜ መጨረሻውን ከመጀመሪያው ጋር ይወክላሉ፤ እናም በዚህ ሁኔታ ያው “ክርክር” ራሱ ከአባቶቻችን ኃጢአቶች አንዱ ምልክት ይሆናል፤ ይህም የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ጾሎትን ለመፈጸም እውቅና ሊሰጠውና ሊነገር የሚገባው ነው።

የዳንኤል በዘጠነኛው ምዕራፍ ያቀረበው ጸሎት፣ በራእይ አሥራ አንድ ያሉት ሦስት ቀን ተኩል በሚያበቃበት ጊዜ መቅረብ ያለበትን ጸሎት ይወክላል። ያ የጊዜ ወቅት በኢሳይያስ ሃያ ሰባት እንዲህ ተመልክቶ ነው፤ “የተመሸገችው ከተማ ባድማ ትሆናለች፣ መኖሪያውም ይተዋል እንደ ምድረ በዳም ይቀራል፤ ጥጃው በዚያ ይሰማራል፣ በዚያም ይተኛል፣ ቅርንጫፎቿንም ይበላል። ቅርንጫፎቿም ሲደርቁ ይሰበራሉ፤ ሴቶችም መጥተው በእሳት ያቃጥሏቸዋል፤ እነርሱ ማስተዋል የሌላቸው ሕዝብ ናቸውና፤ ስለዚህ የፈጠራቸው አይራራላቸውም፣ የሠራቸውም ሞገስ አያሳያቸውም።”

ሁለቱ ምስክሮች ለ“ሦስት ቀን ተኩል” የ“ምድረ በዳ” ዘመን መግቢያ የሆነ ሐሰተኛ ትንቢት ስለ አወጁ ምክንያት “ምሕረት” አልተደረገላቸውም። ከዚያም ቀደም ሲል “የተመሸገች ከተማ” ሆነው ነበር ሳሉ፣ “ማስተዋል የሌለው ሕዝብ” ሆኑ። ያቸ ከተማም ከዚያ “ምድረ በዳ” እና “የተተወች” “መኖሪያ” ሆነች። እርስዎም በሰዶምና በግብፅ ከተማ ጎዳና ላይ ተኝተው ያሉ የሞቱ ደረቅ አጥንቶች ሆነች። ከዚያም ሞቱት እንዲነሡ ሲጠሩ፣ በአባቶቻቸው ኃጢአቶች ይፈተናሉ፤ ይህም በመጀመሪያው መልእክት ማብቃት የሚጀምርና በሦስተኛው መልእክት መምጣት የሚጨርስ ዘመን መጀመሪያ ያለውን “ክርክር” ያካትታል። ክርክሩም በታሪካቸው በነበረው ኤልያስ የተወከለውን ሥነ-ዘዴ መቀበል ወይስ መቃወም ስለ መሆኑ ነው። በ1863 ዓ.ም. የአድቮንቲዥም አባቶች በኤልያስ የቀረበውን የሙሴ “ሰባት ጊዜ” መልእክት አልተቀበሉም።

ከ2023 ዓ.ም. ሐምሌ ፪ኛው፣ የኢሳይያስ ሃያ ሰባት የደረቁት ቅርንጫፎች የገሊላ ቤተ ክርስቲያን ኃጢአቶችን፣ እንዲሁም የ1863 ታሪክን እና የመስከረም 11, 2001 ታሪክን ይደግሙ ወይስ አይደግሙ መወሰን አለባቸው። በዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት፣ በኢሳይያስ ሃያ ሰባት፣ እንዲሁም በኤልያስ፣ በዮሐንስ

መጥምቅ እና በዊልያም ሚሊር የተወከለውን ዘዴ መናቅ ለእኛ፣ የዓለም ፍጻሜዎች የደረሱባቸው ሰዎች፣ ለጥቅም እንዲሆን የተመዘገቡትን ቅዱሳን ምሳሌዎች ከመጠቀም ይልቅ የአባቶቻችንን ኃሊክቶች መድገም ነው።

እነዚህም ነገሮች ሁሉ ለእነርሱ ምሳሌ እንዲሆኑ ደረሱባቸው፤ በዘመናትም ፍጻሜ የደረሱባቸው እኛን ለማስጠንቀቅ ተጽፈዋል። ስለዚህ የቆመ ይመስለው ያለ እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ። ከሰው ዘንድ የተለመደውን ብቻ እንጂ ሌላ ፈተና አልደረሰባችሁም፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ታማኝ ነው። ከምትችሉት በላይ እንድትፈተኑ አይፈቅድላችሁም፤ ነገር ግን ፈተናውን ከመከራው ጋር ደግሞ መውጫውን ያዘጋጃል። እንድትችሉም ትታገሡት። ስለዚህ፡ ወዳጆቼ ሆይ፡ ከጣዖት አምልኮ ሸሹ። ጥበበኞች እንደሆናችሁ እናገራችኋለሁ፤ የምለውን እናንተ ፍረዱ። 1 ቆሮንቶስ 10፡11-15።

ቅዱስ ሥርዓተ-አቀራረብ የእኩለ ሌሊት ጩኸትን መልእክት ያቋቁማል፤ እርሱም የኋለኛው ዝናብ መልእክት ነው። ያ መልእክት በመንፈሳዊ ሁኔታ በሚበላ ጊዜ፣ እንደ ዳንኤልና የእርሱ ሦስቱ ብርቱዎች የጥራጥሬ ምግብ ከሌሎች ይልቅ የተሻለና የደለበ ገጽታ እንዳመጣ፣ በእርግጥ ተመጣጣኝ ልምምድ ያመነጫል። ነገር ግን በዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት፣ በእምነት መጽደቅ የሚቀርብላቸውን ስጦታ ለሚክዱ ሰዎች የመሰናከል መንስኤ ትዕቢት ነው። ይህም ጌታን ለማወቅ በመከተል እንዳይጸኑ ይከለክላቸዋል። የእግዚአብሔር ሕዝብ እውነተኛውን ሥርዓተ-አቀራረብ መቀበልንና መልእክቱን ከመልአኩ እጅ መብላትን ሊያዘገዩ የማይችሉበት ጊዜ ካለ፣ እርሱ አሁን ነው!

“ኋለኛውን ዝናብ እየጠበቅን መቆየት የለብንም። በእኛ ላይ የሚወርደውን የጸጋ ጠልፍ ዝናብ የሚያውቁና የሚቀበሉ ሁሉ ላይ እርሱ እየመጣ ነው። የብርሃንን ቁርጥራጮች በምንሰበስብበት ጊዜ፣ በእርሱ እንድንታመን የሚወድድ እግዚአብሔር የሰጠንን የማይለወጥ ምሕረት በምናከብርበት ጊዜ፣ እያንዳንዱ ተስፋ ቃል ይፈጸማል። ‘ምድር ቡቃያዋን እንደምታበቅል፣ አትክልት ስፍራም በውስጡ የተዘራውን እንዲበቅል እንደሚያደርግ፣ እንዲሁም ጌታ እግዚአብሔር ጽድቅንና ምስጋናን በአሕዛብ ሁሉ ፊት እንዲበቅሉ ያደርጋል።’ ኢሳይያስ 61፡11። ምድር ሁሉ በእግዚአብሔር ክብር ልትሞላ ነው።” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

እግዚአብሔር የሰጠው የትንቢት ቃል የኒው ዮርክ ከተማ ታላላቅ ሕንፃዎች በተጣሉ ጊዜ፣ የራእይ አሥራ ስምንት መልአክ እንደሚወርድና “ራእይ አሥራ ስምንት፣ ቁጥር አንድ እስከ ሦስት እንደሚፈጸም” ገልጦአል። ኢሳይያስ ሃያ ሰባት ያንን ጊዜ “የምሥራቅ ነፋስ ቀን” ብሎ ይለዋል፣ እንዲሁም “ኃይለኛው ነፋስ” የሚከለከልበት ጊዜ መሆኑን ያመለክታል። “በመጠን በሚወጣበት ጊዜ ትከራከረዋለህ፤ በምሥራቅ ነፋስ ቀን ኃይለኛውን ነፋሱን ይከለክላል።” እህት ዋይት ደግሞ ይህንኑ ትክክለኛ ጊዜ ትለይታለች።

“በዚያ ጊዜ፣ የመዳን ሥራ ወደ መዘጋቱ ሲቃረብ፣ መከራ በምድር ላይ ይመጣ ይሆናል፣ እና አሕዛብም ይቈጡ ይሆናል፤ ሆኖም የሦስተኛውን መልአክ ሥራ እንዳያግዱ ተገትተው ይያዛሉ። በዚያን ጊዜ ‘የኋለኛው ዝናብ’ ወይም ከጌታ ፊት የሚመጣ ማረፊያ፣ ይመጣል፤ ይህም ለሦስተኛው መልአክ ታላቅ ድምፅ ኃይል ለመስጠትና ሰባቱ የመጨረሻ መቅሠፍቶች በሚፈስሱበት ዘመን ቅዱሳን እንዲቆሙ ለማዘጋጀት ነው።” Early Writings, 85.

በኋለኛው ዝናብ መውረድ ሲጀምር አሕዛብን የሚያስቈጣ ኃይል መጣ። ነገር ግን ያ ኃይል አሕዛብን እንዳስቈጣ ወዲያውኑ ተገታ፤ ምክንያቱም ኢሳይያስ “ኃይለኛውን ነፋሱን ይከለክላል” ብሎ መዝግቦአል። ኃይለኛው ነፋስ የምሥራቅ ነፋስ ነው፤ እናም ያ ነፋስ በኋለኛው ዝናብ መርጨት ሲጀምርና የድነት ሥራ ወደ ፍጻሜው ሲቃረብ ይታገዳል። የድነት የመጨረሻ ሥራ የማጎተም ጊዜ ነው። “መስመር በመስመር” በአንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ ማጎተም ሲደረግ የሚታገደው ኃይለኛው ወይም የምሥራቅ ነፋስ በራእይ ምዕራፍ ሰባት ያሉት አራቱ ነፋሳት ናቸው።

ከዚህም በኋላ በምድር አራቱ ማዕዘኖች ላይ የቆሙ አራት መላእክትን አየሁ፤ ነፋሱ በምድርም ላይ ወይም በባሕር ላይ ወይም በማንኛውም ዘፍ ላይ እንዳይነፍስ የምድርን አራቱ ነፋሳት ይዘው ነበር። ሌላም መልአክ የሕያውን አምላክ ማጎተም ይዞ ከምሥራቅ ሲወጣ አየሁ፤ ምድርንና ባሕርን ለመጉዳት ሥልጣን ለተሰጣቸው ለእነዚያ አራት መላእክትም በታላቅ ድምፅ ጮኸ፤ እንዲህ ሲል፡- እኛ የአምላካችንን ባሪያዎች በግንባራቸው ላይ እስክናተም ድረስ ምድርንም ሆነ ባሕርንም ሆነ ዛፎችን አትጉዱ። ራእይ 7፡1-3።

መቶ አርባ አራት ሺህ የታተመው በክርስቶስ ወደ ኢየሩሳሌም በድል መግባቱ ተመስሎ ተቀርቦ ነበር። በዚያም ክርስቶስ በሕይወቱ ውስጥ ለአንድ ጊዜ ብቻ በአህያ ላይ ተቀምጦ ተጓዘ (ይህም የእስልምና ምልክት ነው)፤ እና አልዓዛር ወደ ኢየሩሳሌም የሚገባውን ሰልፍ መራ። እህት ዋይት በዚያ ታሪክ ውስጥ አልዓዛርን የማጎተሙ ምልክት እንደሆነ ትለያለች።

“ክርስቶስ ወደ አልዓዛር ለመምጣት በዘገየበት ጊዜ፣ እርሱን ላልተቀበሉት ሰዎች የምሕረት ዓላማ ነበረው። የዘገየውም፣ አልዓዛርን ከሙታን በማስነሣት፣ ለግትርና ለማያምኑ ሕዝቡ እርሱ በእርግጥ ‘ትንሣኤና ሕይወት’ መሆኑን አንድ ተጨማሪ ማስረጃ ይሰጥ ዘንድ ነበር። እርሱ ተስፋን ሁሉ ስለ ሕዝቡ፣ ስለ ድሆቹና ስለ ተቅባዘባዎች የእስራኤል ቤት በጎች፣ ለመተው አልወደደም። ልቡ በንስሐ አለመግባታቸው ምክንያት እየተሰበረ ነበር። በምሕረቱ እርሱ መልሶ የሚያቆም እርሱ መሆኑን፣ ሕይወትንና አለመሞትን ወደ ብርሃን ሊያመጣ የሚችል እርሱ ብቻ መሆኑን አንድ ተጨማሪ ማስረጃ ሊሰጣቸው አሰበ። ይህም ከህፃናቱ በተሳሳተ መንገድ ሊተረጎሙት የማይችሉት ማስረጃ ሊሆን ነበር። ወደ ቢታንያ በመሄድ የዘገየበት ምክንያትም ይህ ነበር። ይህ የሁሉ አክሊል ተአምር፣ አልዓዛርን ከሙታን ማስነሣቱ፣ በሥራውና በመለኮቱ የተናገረው መብቱ ላይ የእግዚአብሔርን ማጎተም ሊያኖር ነበር።” The Desire of Ages, 528, 529.

በ2020 ዓ.ም. ሐምሌ 18 የጀመረው የመቄዎች ዘመን፣ ክርስቶስ አልዓዛርን ከማስነሣቱ በፊት በቄሮበት መቄዎች ይወከላል። በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ያለው የመቄዎች ዘመን በሦስት ቀን ተኩል መጨረሻ ያበቃል። በእነዚያ ቀናት ሁለቱ ምስክሮች በመንገድ ላይ ሞተው ተጥለው ነበር። እናም አልዓዛር ከመቄዎች ዘመን በኋላ ሊነሣ እንደ ነበር፣ እንዲሁም የዮሐንስ ሁለቱ ምስክሮች ደግሞ ሊነሡ ነበር። ከተነሡ በኋላ ወደ ኢየሩሳሌም የሚገባውን ሰልፍ ይመራሉ፤ ይህም “የእግዚአብሔር ማጎተም” እና ለክርስቶስ መለኮታዊነት ምስክር የሚሆነውን “አክሊል ተአምር” ይወክላል። ትንሣኤው የመቶ አርባ አራት ሺህ ማጎተም መደረግ መጠናቀቁን ያመለክታል፤ ይህም አራቱ ነፋሳት፣ የምሥራቅ ነፋስ፣ በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 የመጣው ኃይለኛ ነፋስ፣ ተገትቶ ሳለ የሚፈጸም ነው።

በራእይ 13 ውስጥ ባለው የምድር አውሬ ላይ የበቀል ፍርድ እንዲያመጡ እነዚያ ነፋሳት የሚፈቱበት ሰዓት የእሑድ ሕግ ነው። አሁንም እንኳ በማጎተም ዘመን እነርሱን እየከለከሉ ካሉት ከእነዚያ አራት መላእክት ጣቶች መካከል እየሾለኩ ነው። ከምሥራቅ ነፋስ ቀን ጋር በተያያዘ በትንቢት መንፈስ ውስጥ ካሉ ማጣቀሻዎች መካከል እጅግ ጥልቅ ከሆኑት አንዱ በ Testimonies, volume nine ውስጥ ይገኛል። ያ ጥራዝ በገጽ አሥራ አንድ ላይ በተነሳሱ ቃላት ይጀምራል፤ ስለዚህ በምሳሌያዊ ሁኔታ “ዘጠኝ-አሥራ አንድ” ላይ ይጀምራል። የምዕራፍ ርእስ “The Final Crisis” ነው፤ ነገር ግን ይህ ደግሞ “For the Coming of the King” ተብሎ የተሰየመ ክፍል የመጀመሪያው ምዕራፍ ነው።

ጥራዙን ያዘጋጁት አርታዊዎች የምዕራፉን ክፍልና ርእስ ሆን ብለው እንዳስተካከሉ የሚያሳይ ምንም ማስረጃ የለም፤ ነገር ግን የንጉሡ መምጣት የሙሽራው መምጣት መሆኑ በቀላሉ ይታወቃል፤ ይህም በአሥሩ ደናግል ምሳሌ ውስጥ በደናግል ዘንድ በዕቃቸው ውስጥ ዘይት መኖሩ ወይም አለመኖሩ ምክንያት ከሚመጣው የእኩለ ሌሊት ቀውስ ጋር ይከሰታል። አሁን እየደረሰ ያለው የእኩለ ሌሊት ቀውስ፣ ርእሱ እንደሚያመለክተው፣ ለአሥሩ ደናግል የመጨረሻው ቀውስ ነው። በዚያ ቀውስ ውስጥ ዘይቱ እንዳላቸው

ወይም እንደሌላቸው ያሳያሉ። ዘይቱ ብቻ መንፈስ ቅዱስ አይደለም፤ ይልቁንም በትክክል እንደ መንፈስ ቅዱስ ተገልጿል፤ እንዲሁም እንደ ትክክለኛው መልእክት፤ እንዲሁም እንደ ትክክለኛው ባሕርይ።

ትክክለኛው ዘዴ የእኩል ሌሊት ጩኸትን ትክክለኛ መልእክት ያቆማል፤ ያ መልእክትም በተቀበለና በተግባር ላይ በዋለ ጊዜ ትክክለኛ ባሕርይን ያፈራል። ያ ባሕርይ በመጨረሻው ቀውስ ውስጥ የእግዚአብሔርን ማጎተም የሚቀበል ባሕርይ ነው። የእግዚአብሔር ሕዝብ የመታተም ሂደት የምሥራቅ ነፋስ ቀን በደረሰበት ጊዜ፣ በሴፕቴምበር 11፣ 2001 ተጀመረ። የዚያን ጊዜ መልእክት በዚያን ጊዜ ሊበላ የሚገባ ነበር። መብላት ወይም አለመብላት በኢሳይያስ “ክርክር” የተወከለ ነው፤ እንዲሁም ጠባቂዎች በክርክሩ ውስጥ ምን መልስ ሊሰጡ እንደሚገባ በሐባክቁቅ ጥያቄ ውስጥም ይታያል። የማቴዎስ ሃያ አምስትና የሐባክቁቅ የመዘገየት ጊዜ በሁለት የአምልኮ ሰጪዎች ክፍሎች ምሳሌ ይደመዳል። በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ በሦስት ቀን ተኩል የተወከለው የመዘገየት ጊዜ ሊያልቅ ቀርቦአል።

ያ የመዘገየት ጊዜ ደግሞ በዘጠነኛው መጽሐፍ መጀመሪያ ላይ ከዕብራውያን መጽሐፍ በተወሰደ ክፍል ተወክሎ ቀርቧል፤ በዚያም ጳውሎስ ከዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት አንቀጽ አራት ያለውን ቃል በራሱ አገላለጽ ይደግማል። የጳውሎስ መጠቀስ ዕንባቆም ሁለትን በሦስተኛው መልእክት እንቅስቃሴ ውስጥ ያኖራል፤ ምክንያቱም ክርስቶስ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን የገባው በዚያ ታሪክ ውስጥ ነበር፤ የእርሱም የሊቀ ካህናት አገልግሎት ብርሃን የተገለጠው በዚያ ታሪክ ውስጥ ነበር፤ እንዲሁም ጳውሎስ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ስለ ክርስቶስ የሊቀ ካህናት አገልግሎት ከሁሉ የተጠራጠረ ግልጽ መገለጥ የሚያቀርበው በዕብራውያን መጽሐፍ ውስጥ ነው።

በመጀመሪያው መልእክት እንቅስቃሴ ውስጥ ሐበቁቅ ሁለት የክርስቶስን ወደ ቅድስተ ቅዱሳን መግባት ገና አላስተዋለም ነበር፤ ምክንያቱም ይህ እስከ እኩል ሌሊት ጩኸት አዋጅ መጨረሻ ድረስ አልተከሰተም። ጳውሎስ የጠቀሰው የመዘገየት ዘመን የሐበቁቅና የማቴዎስ የመዘገየት ዘመን ነው፤ ነገር ግን እርሱ በጁላይ 18, 2020 የሚጀምር የመዘገየት ዘመን ነው። የሐበቁቅ ሁለት የመጨረሻው ቁጥር በሚሊራዊያን ታሪክ ውስጥ የእኩል ሌሊት ጩኸት መደምደሚያን እና የሦስተኛውን መልእክት መምጣት ይወክላል።

እግዚአብሔር ግን በቅዱስ ቤተ መቅደሱ ውስጥ ነው፤ ምድር ሁሉ በፊቱ ዝም ትበል። ዕንባቆም 2:20።

በ“Testimonies” ዘጠነኛ መጽሐፍ፣ ከገጽ አሥራ አንድ ጀምሮ (9/11)፣ የአሥሩ ድንግል ምሳሌን፣ የመዘገየቱን ጊዜና ከዕንባቆም እና ከማቴዎስ ጋር ያለውን ግንኙነት፣ እንዲሁም የመጨረሻውን ቀውስና ትንቢታዊው ክርክር በደረሰበት ጊዜ፣ መስከረም 11 ቀን 2001 ዓ.ም. ያጎላል።

“ክፍል 1—ለንጉሡ መምጣት”

“ጥቂት ጊዜ ብቻ ነው የሚቀረው፣ ለመጣ ያለውም ይመጣል፣ አይዘገይምም።’ ዕብራውያን 10:37።”

“የመጨረሻው ቀውስ”

“እኛ በፍጻሜ ዘመን ውስጥ እየኖርን ነው። በፍጥነት እየተፈጸሙ ያሉት የዘመኑ ምልክቶች የክርስቶስ ምጽአት እጅግ እንደቀረበ ያስታውቃሉ። የምንኖርባቸው ቀኖች ጽኑ እና አስፈላጊ ናቸው። የእግዚአብሔር መንፈስ ከምድር ላይ በቀስታ ነገር ግን በእርግጥ እየተወሰደ ነው። መቅሰፍቶችና ፍርዶች በእግዚአብሔር ጸጋ ላይ ንቀት ያሳይ ሰዎች ላይ አስቀድሞ እየወረዱ ናቸው። በየብስና በባሕር የሚከሰቱ መከራዎች፣ ያልተረጋጋው የማጎበረሰብ ሁኔታ፣ የጦርነት ማስጠንቀቂያዎች አስፈሪ ምልክቶች ናቸው። እነዚህ እጅግ ታላቅ መጠን ያላቸው እየቀረቡ ያሉ ክስተቶችን ቀድመው ያመለክታሉ።”

የክፋት ወኪሎች ኃይላቸውን እያጣሙ እና እያጠናከሩ ናቸው። ለመጨረሻው ታላቅ ቀውስ እየተበረቱ ነው። በዓለማችን ውስጥ ታላላቅ ለውጦች በቅርቡ ሊፈጠሩ ናቸው፣ የመጨረሻዎቹም እንቅስቃሴዎች

ፈጣኖች ይሆናሉ።

“በዓለም ውስጥ ያለው ሁኔታ የመከራ ዘመናት በእኛ ላይ እንደደረሱ ያሳያል። ዕለታዊ ጋዜጦች በቅርቡ ሊከሰት ስለሚችል አስፈሪ ግጭት በሚያመለክቱ ምልክቶች ተሞልተዋል። ድፍረት የተሞላባቸው ዝርፈያዎች ብዙ ጊዜ ይፈጸማሉ። ማቆም ሥራዎች የተለመዱ ሆነዋል። ስርቆትና ግድያ በየቦታው ይፈጸማሉ። በአጋንንት የተያዙ ሰዎች የወንዶችን፣ የሴቶችንና የታናናሽ ልጆችን ሕይወት እየወሰዱ ነው። ሰዎች በክፋት ተማርከዋል፣ የክፍ ነገርም ዓይነት ሁሉ ተስፋፍቶአል።”

“ጠላት ፍርድን በማጣመምና የሰዎችን ልብ ራስ ወዳዳዊ ትርፍን በመሻት በመሙላት ተሳክቶለታል።

“‘ፍርድ ራቅ ብሏል፤ እውነትም በመንገድ ላይ ወድቃለች፣ ቅንነትም ሊገባ አትችልም።’ ኢሳይያስ 59:14። በታላላቅ ከተሞች ውስጥ በድህነትና በአሳዛኝ መከራ የሚኖሩ፣ ምግብና መጠለያ እንዲሁም ልብስ ማግኘት እስኪጣላቸው ድረስ እጅግ የተቸገሩ ብዙ ሕዝቦች አሉ፤ በእነዚያው ከተሞች ውስጥ ግን ልብ ሊመኘው ከሚችለው ሁሉ የበለጠ ያላቸው፣ በቅንጦት የሚኖሩ፣ ገንዘባቸውን በሀብት በተሞሉ የቤት ዕቃዎች በተሰናዱ ቤቶች ላይ፣ በግል ማስዋብ ላይ፣ ወይም ይልቁንም ሥጋዊ ምቹቶቻቸውን ለማርካት፣ በመጠጥ፣ በትምባሆ፣ እና የአእምሮን ኃይል የሚያጠፉ፣ ልብን የሚያዘንቡ፣ ነፍስንም የሚያዋርዱ በሌሎች ነገሮች ላይ የሚያባክኑ አሉ። የራብው ሰብዓዊ ፍጥረት ጩኸት ወደ እግዚአብሔር እየወጣ ነው፤ በማንኛውም ዓይነት ግፍና ብዝሃነት ሰዎች እጅግ ታላላቅ ሀብቶችን እየከመሩ ነው።”

«አንድ ጊዜ፣ በኒው ዮርክ ከተማ ሳለሁ፣ በሌሊት በራእይ ውስጥ ሰማይን የሚደርሱ ህንፃዎች ፎቅ በፎቅ ሲነሡ እንደመለከት ተጠራሁ። እነዚህ ህንፃዎች እሳት የማይያዙባቸው መሆናቸው ተረጋግጦ ነበር፣ እነርሱም ባለቤቶቻቸውንና ገንቢዎቻቸውን ለማክበር ተሠርተው ነበር። እነዚህ ህንፃዎች ከፍ እያሉ እና ከፍ እያሉ ይነሡ ነበር፣ በእነርሱም ውስጥ እጅግ ውድ የሆኑ ቁሳቁሶች ተጠቅመው ነበር። እነዚያ እነዚህ ህንፃዎች የነበሩባቸው ሰዎች፣ “እግዚአብሔርን በሚሻለው መንገድ እንዴት ልናከብረው እንችላለን?” ብለው ራሳቸውን አይጠይቁም ነበር። ጌታ በአሳባቸው ውስጥ አልነበረም።»

እኔም እንዲህ አሰብሁ፡- ‘እንዲህ በገንዘባቸው የሚያፈሱ እነዚያ ሰዎች መንገዳቸውን እግዚአብሔር እንደሚያየው ማየት ቢችሉ ኖሮ! ድንቅ ሕንፃዎችን እየከመሩ ነው፤ ነገር ግን በዓለም ሁሉ ገዥ ፊት ዕቅዳቸውና አሰባቸው እንዴት ያለ ስንፍና ነው! እግዚአብሔርን እንዴት ሊያከብሩት እንደሚችሉ በልብና በአእምሮ ኃይላቸው ሁሉ በመመርመር አይገናኙም። ይህንንም፣ የሰው ቀዳሚ ግዴታ የሆነውን፣ ከዓይናቸው አጥፍተዋል።’

እነዚህ ከፍ ያሉ ሕንፃዎች ሲገነቡ፣ ባለቤቶቻቸው ራሳቸውን በማርካትና የጎረቤቶቻቸውን ቅናት በማስነሣት ለመጠቀም ገንዘብ እንዳላቸው በትዕቢተኛ ምቹት ተደስተው ነበር። እንዲህ በማድረግ ያፈሰሱት የገንዘብ ክፍል ብዙው በግፍ መጭበርበር፣ ድሆችን በመጨቆን የተገኘ ነበር። በሰማይ የእያንዳንዱ የንግድ ግብይት መዝገብ እንደሚጠበቅ፣ እያንዳንዱ ዓመፀኛ ውል፣ እያንዳንዱም የማታለል ሥራ በዚያ እንደሚመዘገብ ረሱ። ሰዎች በማታለላቸውና በትዕቢታቸው ጌታ ከዚያ በላይ እንዲያልፉ የማይፈቅድላቸው ደረጃ ድረስ የሚደርሱበት ጊዜ እየመጣ ነው፤ እነርሱም ለይሁዳ ትዕግሥት ወሰን እንዳለው ይማራሉ።

“ከዚያ በኋላ በፊቴ ያለፈው ትዕይንት የእሳት ማንቂያ ነበር። ሰዎች ከፍ ያሉና እሳት አይያዙባቸውም ተብለው የሚታሰቡትን ሕንፃዎች ተመልክተው፣ ‘እነዚህ ፍጹም ደህና ናቸው’ አሉ። ነገር ግን እነዚያ ሕንፃዎች እንደ ቅጥራን እንደተሠሩ ሁሉ ተቃጠሉ። የእሳት ማጥፊያ መኪኖች ጥፋቱን ለማቆም ምንም ሊያደርጉ አልቻሉም። የእሳት አደጋ አጥፊዎቹም መኪኖቹን ማስኬድ አልቻሉም።” Testimonies, volume 9, 11–13.

በዳንኤል ምዕራፍ አንድ የተመለከተው ዘመን መጀመሪያ ላይ ስለ ሥርዓተ-አሰራር የተካሄደው “ክርክር”፤ እንዲሁም በዳንኤል ምዕራፍ አንድ እስከ ሦስት የተወከለው፤ እንዲሁም ከ1840 አገስት 11 ጀምሮ በሚጀምረው ታሪክ የተወከለው፤ እንዲሁም በዮሐንስ ምዕራፍ ስድስት ታሪክ፤ በገሊላ በደረሰው ቀውስ የተወከለው፤ እንዲሁም ከ2001 ሴፕቴምበር 11 ጀምሮ (እስከ 2020 ጁላይ 18) ባለው ታሪክ የተወከለው፤ አሁን እንደገና እየተደገመ ነው፤ ነገር ግን በአድቪንቲዥም በሰፊው ውስጥ ሳይሆን፤ በምድረ በዳ የሚጮኽ “ድምፅ” ከድብርታቸው እያነቃቸው ባሉት በሙታን ደረቅ አጥንቶች መካከል ነው።

በሚቀጥለው ጽሑፋችን ውስጥ፤ በኢሳይያስ ምዕራፍ ሀያ ስምንትና ሀያ ዘጠኝ የተመሰለውን እንደ ዘገየው ዝናብ የሆነውን ዘዴ ጥናት እንመለከታለን።

ደግሞም የጌታን ድምፅ ሰማሁ፡ እንዲህም ሲል፡- ማንን እልክ? ለእኛስ ማን ይሄዳል? እኔም፡- እነሆኝ፤ እኔን ላከኝ አልሁ። እርሱም አለ፡- ሂድ፡ ለዚህ ሕዝብም እንዲህ በል፡- በእርግጥ ትሰሙአላችሁ፤ ነገር ግን አታስተውሉም፤ በእርግጥም ታያላችሁ፤ ነገር ግን አታስተውሉም። በዓይኖቻቸው እንዳያዩ፤ በጆሮቻቸውም እንዳይሰሙ፤ በልባቸውም እንዳያስተውሉ፤ ተመልሰውም እንዳይፈወሱ፤ የዚህን ሕዝብ ልብ አይንድን፤ ጆሮቻቸውንም አክብድ፤ ዓይኖቻቸውንም ዝጋ። እኔም፡- ጌታ ሆይ፤ እስከ መቼ? አልሁ። እርሱም መልሶ እንዲህ አለ፡- ከተሞች ነዋሪ እስኪያጡና ሰውም በቤቶች እስኪጠፋ፤ ምድርም ፈጽሞ እስክትጠፋ ድረስ፤ ጌታም ሰዎችን እጅግ ሩቅ እስኪያስወግድ፤ በምድረቱም መካከል ታላቅ መተው እስኪሆን ድረስ። ገና ግን በእርስዎ ውስጥ አሥረኛ ይቀራል፤ እርሱም እንደ ቴሬቢንት ዛፍና እንደ አክ ዛፍ፤ ቅጠላቸውን በሚያፈሱ ጊዜ ጉቶአቸው በእነርሱ ውስጥ እንደሚቀር፤ ይመለሳል፤ ነገር ግን ይበላል፤ እንዲሁ ቅዱሱ ዘር ጉቶዎ ይሆናል። ኢሳይያስ 6፡8-13።